

MISSATGE DE CAP D'ANY DEL CAP DE GOVERN

Benvolgues conciutadanes, Benvolguts conciutadans,

Hem arribat a un final d'any especial, pels reptes econòmics i institucionals que el país té plantejats.

D'ençà que vam assumir la responsabilitat del Govern, el juny del 2009, la nostra feina ha anat adreçada a posar les bases, tan sòlides com fos possible, per afrontar els vaivens econòmics del present i del futur, i fer d'Andorra un país amable en les seves relacions exteriors, que fos lleial amb els seus veïns cooperant amb les normatives fiscals europees i internacionals, per no ser penalitzada, per no quedar al marge de la recuperació econòmica i per poder donar noves oportunitats a empresaris i a professionals de casa nostra.

En aquesta mateixa línia, estem també assentant les bases per procurar que, per als països del nostre entorn més immediat, resulti atractiu invertir a Andorra. Perquè les circumstàncies ens obliguen a canviar normes i adequar situacions.

Potser és més adequat parlar de transformació que no pas de canvi del model econòmic.

Andorra té un potencial comercial, turístic, cultural i de prestacions de serveis de primer nivell, que no podem descuidar perquè són motors que impulsen la nostra riquesa. El manteniment i la creació de nous llocs de treball ha estat la primera de les preocupacions i obliga el Govern i totes les Administracions del país a multiplicar els seus esforços. Avui i en el futur.

No hauríem de confondre el que és madur amb el que està caducat. Ni caure en l'error d'arraconar els sectors tradicionals i fonamentals de la nostra economia.

La transformació del model no sorgirà per decret sinó de la capacitat d'aquells sectors tradicionals d'adaptar-se a la nova realitat.

Segurament es fa difícil, enmig de la

contesa política diària i per la crisi econòmica, explicar els canvis que el Govern ha plantejat com a vies de solució als problemes del país.

No s'han buscat canvis per distorsionar la realitat sinó fórmules per relançar l'economia de la manera menys traumàtica possible.

Després que el Consell General hagi aprovat aquest dimecres un nou marc tributari que consolida la transformació en positiu voldria parlar-vos un moment de lleialtat i confiança.

Probablement hi haurà qui pensarà que parlar de valors no té res a veure amb una actualitat política, econòmica i social plena de problemes i d'incerteses.

No ho veig així. Ben al contrari, penso que la qüestió que ara és en el centre de la relació política entre el Govern i l'oposició només podia tenir solució, només hauria trobat una sortida en positiu, des d'una recíproca lleialtat institucional i des de la confiança política.

Malgrat les dificultats i els entrebancs promoguts pels portaveus d'un sector poderós ancorat en els seus privilegis, finalment s'ha aconseguit l'aprovació d'un paquet legislatiu en matèria econòmica, que marcarà el camí de la normalitat i de la recuperació econòmica d'Andorra, eines fonamentals perquè les generacions de joves andorrans disposin d'un país amb futur.

I tenim també al davant un repte de gran magnitud, en el qual ens hi juguem el futur de les nostres relacions econòmiques exteriors i, alhora, la consolidació i el redreçament de la nostra economia.

Em refereixo a les negociacions amb la Unió Europea per l'acord monetari i les conseqüències que se'n deriven pel reforçament o l'afebliment del nostre embranchament amb l'economia europea.

Per això vaig tornar a estendre la mà i

a oferir un pacte d'estat fa pocs dies, el 13 de desembre, a Coalició Reformista.

Assumir el resultat electoral, que ha permès l'alternança, era i és la via que garanteix l'enfortiment de la cooperació des de la legalitat i l'interès general.

Però no s'ha volgut veure ni acceptar.

La nostra mà estesa ha estat rebutjada per tercera vegada aquest any. Aquest refús obligarà a una convocatòria electoral anticipada.

Una convocatòria que no hauria estat necessària si s'hagués volgut reconèixer que la situació del país obligava a una entesa entre les dues forces parlamentàries amb voluntat i capacitat de govern: socialdemòcrates i reformistes. Ho constato i ho lamento però les coses són com són i no com ens agradaria que fossin.

Per això, en nom del Govern i del meu propi, confirmo que continuarem treballant fins el darrer dia d'aquest mandat amb força per al conjunt del país. Per aconseguir sentar bé les bases de la reforma del nostre model econòmic.

Una reforma amb majúscules, com la que Andorra necessita, ha de suposar rectificació, sacrifici, compromís, valentia i esperança.

Rectificació, perquè hem de retrobar l'esperit, el seny i la responsabilitat dels nostres avantpassats que, en moments

cabdals de la nostra història, van saber redreçar amb fermesa situacions adverses i complicades, que posaven en perill el futur d'Andorra.

Sacrifici, perquè redreçar la situació i canviar el model econòmic pot comportar sacrificis a curt termini, que hem d'assumir.

Compromís, perquè, salvat el cas que volguéssim girar l'esquena a Europa i tancar-nos sobre nosaltres mateixos ens hem de comprometre, dins i fora d'Andorra, en aquest projecte de reforma del model econòmic.

Valentia, perquè encarar la situació per reformar-la, assumint sacrificis i concretant un compromís, requereix, òbviament, valentia política.

I esperança, perquè Andorra només podrà anar endavant i superar l'actual mal pas si tenim la ferma esperança que, rectificat la situació, assumint els sacrificis que calguin amb valentia i compromís, ens en sortirem.

I nosaltres sabem que estem en situació de fer-ho. Perquè confiem en Andorra i en la seva gent.

Desitjo que el 2011 sigui un bon any per al conjunt del país!

Jaume Bartumeu Cassany
Cap de Govern

la tribuna

Missatge de cap d'any del cap de Govern

Estem establint les bases per procurar que, per als països de l'entorn, resulti atractiu invertir a Andorra

JAUME BARTUMEU CASSANY

Cap de Govern

Benvolgudes conciutadanes,

Benvolguts conciutadans,

Hem arribat a un final d'any especial, pels reptes econòmics i institucionals que el país té plantejats.

D'ençà que vam assumir la responsabilitat del Govern, el juny del 2009, la nostra feina ha anat adreçada a posar les bases, tan sòlides com fos possible, per afrontar els vaivens econòmics del present i del futur, i fer d'Andorra un país amable en les seves relacions exteriors, que fos lleial amb els seus veïns cooperant amb les normatives fiscals europees i internacionals, per no ser penalitzada, per no quedar al marge de la recuperació econòmica i per poder donar noves oportunitats a empresaris i a professionals de casa nostra.

En aquesta mateixa línia, estem també establint les bases per procurar que, per als països del nostre entorn més immediat, resulti atractiu invertir a Andorra. Perquè les circumstàncies ens obliguen a canviar normes i adequar situacions.

Potser és més adequat parlar de transformació que no pas de canvi del model econòmic.

NO HAURÍEM DE
CONFONDRE EL QUE ÉS
MADUR AMB EL QUE ESTÀ
CADUCAT

Andorra té un potencial comercial, turístic, cultural i de prestacions de serveis de primer nivell, que no podem descuidar perquè són motors que impulsen la nostra riquesa. El manteniment i la creació de nous llocs de treball ha estat la primera de les preocupacions i obliga el Govern i totes les Administracions del país a multiplicar els seus esforços. Avui i en el futur.

No hauríem de confondre el que és madur amb el que està caducat. Ni caure en l'error d'arraconar els sectors tradicionals i fonamentals de la nostra economia.

La transformació del model no sorgirà per decret sinó de la capa-

citat d'aquells sectors tradicionals d'adaptar-se a la nova realitat.

Segurament es fa difícil, enmig de la contesa política diària i per la crisi econòmica, explicar els canvis que el Govern ha plantejat com a vies de solució als problemes del país.

No s'han buscat canvis per distorsionar la realitat sinó fórmules per relançar l'economia de la manera menys traumàtica possible.

Després que el Consell General hagi aprovat aquest dimecres un nou marc tributari que consolida la transformació en positiu voldria parlar-vos un moment de lleialtat i confiança.

Probablement hi haurà qui pensarà que parlar de valors no té res a veure amb una actualitat política, econòmica i social plena de problemes i d'incerteses.

No ho veig així. Ben al contrari, penso que la qüestió que ara és en el centre de la relació política entre el Govern i l'oposició només podia tenir solució, només hauria trobat una sortida en positiu, des

d'una recíproca lleialtat institucional i des de la confiança política.

Malgrat les dificultats i els entrebancs promoguts pels portaveus d'un sector poderós ancorat en els seus privilegis, finalment s'ha aconseguit l'aprovació d'un paquet legislatiu en matèria econòmica, que marcarà el camí de la normalitat i de la recuperació econòmica d'Andorra, eines fonamentals perquè les generacions de joves andorrans disposin d'un país amb futur.

I tenim també al davant un repte de gran magnitud, en el qual ens juguem el futur de les nostres relacions econòmiques exteriors i, alhora, la consolidació i el redreçament de la nostra economia.

Em refereixo a les negociacions amb la Unió Europea per l'acord monetari i les conseqüències que se'n deriven pel reforçament o l'afebliment del nostre embranchament amb l'economia europea.

Per això vaig tornar a estendre la mà i a oferir un pacte d'Estat fa

pocs dies, el 13 de desembre, a Coalició Reformista.

Assumir el resultat electoral, que ha permès l'alternança, era i és la via que garanteix l'enfortiment de la cooperació des de la legalitat i l'interès general.

Però no s'ha volgut veure ni acceptar.

La nostra mà estesa ha estat re-

NO S'HAN BUSCAT CANVIS
PER DISTORSIONAR LA
REALITAT SINÓ FÓRMULES
PER RELLANÇAR L'ECONOMIA

butjada per tercera vegada aquest any. Aquest refús obligarà a una convocatòria electoral anticipada.

Una convocatòria que no hauria estat necessària si s'hagués volgut reconèixer que la situació del país obligava a una entesa entre les dues forces parlamentàries amb voluntat i capacitat de go-

vern: socialdemòcrates i reformistes. Ho constato i ho lamento però les coses són com són i no com ens agradaria que fossin.

Per això, en nom del Govern i del meu propi, confirmo que continuarem treballant fins al darrer dia d'aquest mandat amb força per al conjunt del país. Per aconseguir assentar bé les bases de la reforma del nostre model econòmic.

Una reforma amb majúscules, com la que Andorra necessita, ha de suposar rectificació, sacrifici, compromís, valentia i esperança.

Rectificació, perquè hem de retrotrobar l'esperit, el seny i la responsabilitat dels nostres avantpassats que, en moments cabdals de la nostra història, van saber redreçar amb fermesa situacions adverses i complicades, que posaven en perill el futur d'Andorra.

Sacrifici, perquè redreçar la situació i canviar el model econòmic pot comportar sacrificis a

LA NOSTRA MÀ ESTESA HA
ESTAT REBUTJADA I AQUEST
REFÚS OBLIGARÀ A UNES
ELECCIONS ANTICIPADES

curt termini, que hem d'assumir.

Compromís, perquè, salvat el cas que volguéssim girar l'esquena a Europa i tancar-nos sobre nosaltres mateixos ens hem de comprometre, dins i fora d'Andorra, en aquest projecte de reforma del model econòmic.

Valentia, perquè encarar la situació per reformar-la, assumint sacrificis i concretant un compromís, requereix, òbviament, valentia política.

I esperança, perquè Andorra només podrà anar endavant i superar l'actual mal pas si tenim la ferma esperança que, rectificant la situació, assumint els sacrificis que calguin amb valentia i compromís, ens en sortirem.

I nosaltres sabem que estem en situació de fer-ho.

Perquè confiem en Andorra i en la seva gent.

Desitjo que el 2011 sigui un bon any per al conjunt del país!

La tribuna

Missatge de Cap d'Any del cap de Govern

La reforma que Andorra necessita ha de suposar rectificació, sacrifici, compromís, valentia i esperança

JAUME

Bartumeu

Hem arribat a un final d'any especial, pels reptes econòmics i institucionals que el país té plantejats. D'ençà que vam assumir la responsabilitat del Govern, el juny del 2009, la nostra feina ha anat adreçada a posar les bases, tan sòlides com fos possible, per afrontar els vaivens econòmics del present i del futur, i fer d'Andorra un país amable en les seves relacions exteriors, que fos lleial amb els seus veïns cooperant amb les normatives fiscals europees i internacionals, per no ser penalitzada, per no quedar al marge de la recuperació econòmica i per poder donar noves oportunitats a empresaris i a professionals de casa nostra.

En aquesta mateixa línia, estem també assentant les bases per procurar que, per als països del nostre entorn més immediat, resulti atractiu invertir a Andorra. Perquè les circumstàncies ens obliguen a canviar normes i adequar situacions. Potser és més adequat parlar de transformació que no pas de canvi del model econòmic.

Andorra té un potencial comercial, turístic, cultural i de prestacions de serveis de primer nivell, que no podem descuidar perquè són motors que impulsen la nostra riquesa. El manteniment i la creació de nous llocs de treball ha estat la primera de les preocupacions i obliga el Govern i totes les Administracions del país a multiplicar els seus esforços. Avui i en el futur.

No hauríem de confondre el que és madur amb el que està caducat. Ni caure en l'error d'arraconar els sectors tradicionals i fonamentals de la nostra economia. La transformació del model no sorgirà per decret sinó de la capacitat d'aquells

Malgrat els entrebancs promoguts pels portaveus d'un sector poderós ancorat en els seus privilegis, s'ha aprovat un paquet legislatiu en matèria econòmica

sectors tradicionals d'adaptar-se a la nova realitat.

Segurament es fa difícil, enmig de la contesa política diària i per la crisi econòmica, explicar els canvis que el Govern ha plantejat com a vies de solució als problemes del país. No s'han buscat canvis per distorsionar la realitat sinó fórmules per relançar l'economia de la manera menys traumàtica possible.

Després que el Consell General hagi aprovat aquest dimecres un nou marc tributari que consolida la transformació en positiu voldria parlar-vos un moment de lleialtat i confiança. Probablement hi haurà qui pensarà que parlar de valors no té res a veure amb una actualitat política, econòmica i social plena de

problemes i d'incerteses.

No ho veig així. Ben al contrari, penso que la qüestió que ara és en el centre de la relació política entre el Govern i l'oposició només podia tenir solució, només hauria trobat una sortida en positiu, des d'una recíproca lleialtat institucional i des de la confiança política.

Malgrat les dificultats i els entrebancs promoguts pels portaveus d'un sector poderós ancorat en els seus privilegis, finalment s'ha aconseguit l'aprovació d'un paquet legislatiu en matèria econòmica, que marcarà el camí de la normalitat i de la recuperació econòmica d'Andorra, eines fonamentals perquè les generacions de joves andorranos disposin d'un país amb futur.

I tenim també al davant un repte de gran magnitud, en el qual ens hi juguem el futur de les nostres relacions econòmiques exteriors i, alhora, la consolidació i el redreçament de la nostra economia. Em refereixo a les negociacions amb la Unió Europea per l'acord monetari i les conseqüències que se'n deriven pel reforçament o l'afebliment del nostre embrancament amb l'economia europea.

PER AIXÒ vaig tornar a estendre la mà i a oferir un pacte d'estat fa pocs dies, el 13 de desembre, a Coalició Reformista. Assumir el resultat electoral, que ha permès l'alternança, era i és la via que garanteix l'enfortiment de la cooperació des de la legalitat i l'interès general. Però no s'ha volgut veure ni acceptar. La nostra mà estesa ha estat rebutjada per tercera vegada aquest any. Aquest refús obligarà a una convocatòria electoral anticipada.

Una convocatòria que no hauria estat necessària si s'hagués volgut reconèixer que la situació del país obligava a una entesa entre les dues forces parlamentàries amb voluntat i capacitat de govern: socialdemòcrates i reformistes. Ho constato i ho lamento però les coses són com són i no com ens agradaria que fossin. Per això, en nom del Govern i del meu propi, confirmo que continuarem treballant fins el darrer dia d'aquest mandat amb força per al conjunt del país. Per aconseguir sentar bé les bases de la reforma del nostre model econòmic.

UNA REFORMA amb majúscules, com la que Andorra necessita, ha de suposar rectificació, sacrifici, compromís, valentia i esperança. Rectificació, perquè hem de retrobar l'esperit, el seny i la responsabilitat dels nostres avantpassats que, en moments cabdals de la nostra història, van saber redreçar amb fermesa situacions adverses i complicades, que posaven en perill el futur d'Andorra. Sacrifici, perquè redreçar la situació i canviar el model econòmic pot comportar sacrificis a curt termini, que hem d'assumir.

Compromís, perquè, salvat el cas que volguéssim girar l'esquena a Europa i tancar-nos sobre nosaltres mateixos ens hem de comprometre, dins i fora d'Andorra, en aquest projecte de reforma del model econòmic. Valentia, perquè encarar la situació per reformar-la, assumint sacrificis i concretant un compromís, requereix, òbviament, valentia política.

I esperança, perquè Andorra només podrà anar endavant i superar l'actual mal pas si tenim la ferma esperança que, rectificat la situació, assumint els sacrificis que calguin amb valentia i compromís, ens en sortirem. I nosaltres sabem que estem en situació de fer-ho. Perquè confiem en Andorra i en la seva gent. Desitjo que el 2011 sigui un bon any per al conjunt del país! ≡
Cap de Govern

IOPINIÓ

JAUME BARTUMEU CASSANY, CAP DE GOVERN

Missatge de Cap d'Any del cap de Govern

Benvolgudes conciutadanes, benvolguts conciutadans,

Hem arribat a un final d'any especial, pels reptes econòmics i institucionals que el país té plantejats.

D'ençà que vam assumir la responsabilitat del Govern, el juny del 2009, la nostra feina ha anat adreçada a posar les bases, tan sòlides com fos possible, per afrontar els vaivens econòmics del present i del futur, i fer d'Andorra un país amable en les seves relacions exteriors, que fos lleial amb els seus veïns cooperant en les normatives fiscals europees i internacionals, per no ser penalitzada, per no quedar al marge de la recuperació econòmica i per poder donar noves oportunitats a empresaris i a professionals de casa nostra.

En aquesta mateixa línia, estem també assentant les bases per procurar que, per als països del nostre entorn més immediat, resulti atractiu invertir a Andorra. Perquè les circumstàncies ens obliguen a canviar normes i adequar situacions. Potser és més adequat parlar de transformació que no pas de canvi del model econòmic.

Andorra té un potencial comercial, turístic, cultural i de prestacions de serveis de primer nivell, que no podem descuidar perquè són motors que impulsen la nostra riquesa. El manteniment i la creació de nous llocs de treball ha estat la primera de les preocupacions i obliga el Govern i totes les administracions del país a multiplicar els seus esforços. Avui i en el futur.

No hauríem de confondre el que és madur amb el que està caducat. Ni caure en l'error d'arraconar els sectors tradicionals i fonamentals de la nostra economia.

La transformació del model no sorgirà per decret, sinó de la capacitat d'aquells sectors tradicionals d'adaptar-se a la nova realitat.

Segurament es fa difícil, enmig de la contesa política diària i per la crisi econòmica, explicar els canvis que el Govern ha plantejat com a vies de solució als problemes del país.

No s'han buscat canvis per distorsionar la realitat, sinó fórmules per relançar l'economia de la manera menys traumàtica possible.

Després que el Consell General hagi aprovat aquest dimecres un nou marc tributari que consolida la transformació en positiu, voldria parlar-vos un moment de lleialtat i confiança.

Probablement hi haurà qui pensarà que parlar de valors no té res a veure amb una actualitat política, econòmica i social plena de problemes i d'incerteses. No ho veig així. Ben al contrari, penso que la qüestió que ara és en el centre de la relació política entre el Govern i l'oposició només podia tenir solució, només hauria trobat una sortida en positiu, des d'una recíproca lleialtat institucional i des de la confiança política.

Malgrat les dificultats i els entrebancs promoguts pels portaveus d'un sector poderós ancorat en els seus privilegis, finalment s'ha aconseguit l'aprovació d'un paquet legislatiu en matèria econòmica, que marcarà el camí de la normalitat i de la recuperació econòmica d'Andorra, eines fonamentals perquè les generacions de joves andorrans disposin d'un país amb futur.

I tenim també al davant un repte de gran magnitud, en el qual ens hi juguem el futur de les nostres relacions

econòmiques exteriors i, alhora, la consolidació i el redreçament de la nostra economia. Em refereixo a les negociacions amb la Unió Europea per a l'acord monetari i les conseqüències que se'n deriven pel reforçament o l'afebliment del nostre embrancament amb l'economia europea.

Per això vaig tornar a estendre la mà i a oferir un pacte d'Estat fa pocs dies, el 13 de desembre, a Coalició Reformista.

Assumir el resultat electoral, que ha permès l'alternança, era i és la via que garanteix l'enfortiment de la cooperació des de la legalitat i l'interès general. Però no s'ha volgut veure ni acceptar.

La nostra mà estesa ha estat rebutjada per tercera vegada aquest any. Aquest refús obligarà a una convocatòria electoral anticipada. Una convocatòria que no hauria estat necessària si s'hagués volgut reconèixer que la situació del país obligava a una entesa entre les dues forces parlamentàries amb voluntat i capacitat de govern: socialdemòcrates i reformistes. Ho constato i ho lamento, però les coses són com són i no com ens agradaria que fossin.

Per això, en nom del Govern i del meu propi, confirmo que continuarem treballant fins al darrer dia d'aquest mandat amb força pel conjunt del país. Per aconseguir assentar bé les bases de la reforma del nostre model econòmic.

Una reforma amb majúscules, com la que Andorra necessita, ha de suposar rectificació, sacrifici, compromís, valentia i esperança.

Rectificació perquè hem de retrobar l'esperit, el seny i la responsabilitat dels nostres avantpassats que, en moments cabdals de la nostra història, van saber

redreçar amb fermesa situacions adverses i complicades que posaven en perill el futur d'Andorra.

Sacrifici perquè redreçar la situació i canviar el model econòmic pot comportar sacrificis a curt termini, que hem d'assumir.

Compromís perquè, salvat el cas que volguéssim girar l'esquena a Europa i tancar-nos en nosaltres mateixos, ens hem de comprometre, dins i fora d'Andorra, en aquest projecte de reforma del model econòmic.

Valentia perquè encarar la situació per reformar-la, assumint sacrificis i concretant un compromís, requereix, òbviament, valentia política.

I esperança perquè Andorra només podrà anar endavant i superar l'actual mal pas si tenim la ferma esperança que, rectificat la situació, assumint els sacrificis que calguin amb valentia i compromís, ens en sortirem.

I nosaltres sabem que estem en situació de fer-ho. Perquè confiem en Andorra i en la seva gent.

Desitjo que el 2011 sigui un bon any per al conjunt del país!